

Radno i u penziji

Đoka Dimitrić je rođen 1947. godine u Starčevu. Osnovnu školu je završio u našem mestu a gimnaziju u Pančevu. Od 1978. godine do novembra ove godine neprekidno je radio kao matičar u Mesnoj zajednici Starčevo kada je nakon 40 godina radnog staža otišao u zasluženu penziju. U svojoj radnoj karijeri je sklopio blizu 2000 brakova. Penzionerske dane planira da provede društveno aktivno.

Kako ste provodili svoje dečake dane u Starčevu?

- Bio sam kao i sva ostala deca u posleratnoj razorenoj Jugoslaviji. Starčevo je tada izgledalo potpuno drugačije nego danas. Osnovnu školu sam pohađao u Starčevu, paralelno sa celim mojim školovanjem pomagao sam roditeljima u zemljoradnji od koje smo tada živeli. Od 1962. godine do 1966. godine bio sam đak pančevačke gimnazije, to je period koji će mi ostati u sećanju do kraja života. U to vreme je bilo jako teško putovati do Pančeva. Nije postojao asfalt, put je bio od tucanika i prepun rupa. Zimi nije postojalo grejanje u autobusu, film "Ko to tamo peva" bi bila prava slika tog vremena.

Šta ste radili nakon školovanja?

- Po završetku školovanja sam nekoliko puta bezuspešno pokušao da se zaposlim, najzad 1972. godine dobio sam zaposlenje u Opštini Pančevo kao referent. Nakon jedne godine radnog staža otišao sam u JNA gde sam proveo 15 meseci. Vojni rok mi je protekao u struci, i tamo sam bio pisar i radio kancelarijski posao. Zanimljivo je to da je inžinjerski puk u kome sam služio vojni rok osamdesetih godina kopao vodovodnu mrežu koja se tad radila u Starčevu. Dodao bi da sam jedan od igrača koji ima najduži staž u istoriji FK-a "Borac", aktivno sam igrao fudbal od 1963. do 1976. godine za moj klub. Danas sam redovan gledalac na stadionu.

Kasnije ste radno mesto dobili u Starčevu.

- U Starčevu sam počeo da radim 1978. godine i neprekidno sam radio do ovog meseca kada sam stekao zakonsko pravo na penziju. U radnoj karijeri sam sklopio blizu 2000 brakova. Neke meštane sam i po dva puta venčavao... Nikada mi se nije desio slučaj da neko od mladenaca na pitanje: - Da li ti, taj i taj uzimaš... odgovori sa "ne", te stvari se dešavaju samo na filmovima. U arhivi MZ Starčevo postoji kompletna papirologija venčanih, rođenih i nažalost umrlih koju sam ja arhivirao u vremenu radnog odnosa, pa i sledeći matičar koji dođe posle mene verovatno neće moći u početku da se snađe u toj hrpi papira. Naravno da sam spreman da pomognem kad god zatreba.

Mnogo toga se promenilo, kako ste vi uhvatili korak sa promenama?

- Kada sam počeo da radim kao matičar, Starčevo je brojalo 6000 stanovnika, danas je taj broj daleko veći. Nekada sam pokrivao teritoriju čitave stare Jugoslavije, trebalo je kontaktirati neku Mesnu kancelariju u nekoj zabiti zemlje kako bi stranka dobila državljanstvo koje joj je potrebno da završi neku papirologiju. Danas živimo u mnogo manjoj zemlji a većina stvari se

završava elektronskim putem. Nikada nisam hteo da zamenim moju staru kucaću mašinu novom električnom. Ova mašina koja me je ispratila u penziju proizvedena je davne 1936. godine, ona obavlja potpuno isti posao kao i nove električne.

Dugo godina ste angažovani u političkom životu starčeva?

- Kao član Saveta Mesne zajednice sam 20 godina. Građani su me birali na svakim izborima. Imam odličnu saradnju sa svim partijama koje funkcionišu u našem mestu i nikada nisam imao nijedan problem sa članovima saveta MZ Starčevo. Uvek smo zajedničkim snagama zajedno radili u interesu Starčeva, mislim da su rezultati vidljivi. Voleo bi da Starčevo zvanično postane opština, smatram da je to dobra stvar za sve nas.

Da li imate plan kako ćete provoditi penzionerske dane?

- Život nas je naučio da žurimo, suviše brzo se živi. Sigurno je da se ni ja neću predati, nastaviću da živim društveno aktivno. Bitno je da je čovek stalno u pokretu naročito kad je u mojim godinama. Nastaviću da se borim za što lepše Starčevo, da bodrim svoj klub, da se družim sa ljudima pa koliko izdržim.